

เทศบัญญัติเทศบาลตำบลจอมทอง
เรื่อง
การควบคุมการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์
พ.ศ. ๒๕๕๘

เทศบาลตำบลจอมทอง
อำเภอจอมทอง จังหวัดเชียงใหม่

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบเทศบัญญัติเทศบาลตำบลจอมทอง
เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๔

หลักการ

กำหนดมาตรการในการควบคุมการเลี้ยงสัตว์ หรือปล่อยสัตว์ในเขตเทศบาลตำบลจอมทอง
เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับเหตุเดือดร้อนจากการเลี้ยงสัตว์และปล่อยสัตว์

เหตุผล

โดยที่มาตรา ๒๙ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ กำหนดไว้เพื่อประโยชน์
ในการรักษาภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชนในท้องถิ่น และเพื่อป้องกันอันตราย
จากเชื้อโรคที่เกิดจากสัตว์ ให้ราชการส่วนท้องถิ่นมีอำนาจในการออกข้อบัญญัติท้องถิ่นในการกำหนด
ให้ส่วนหนึ่งส่วนใดของพื้นที่หรือทั้งหมดของพื้นที่ในเขตอำนาจนั้น เป็นเขตควบคุมการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์

เนื่องจากเทศบัญญัติตำบลจอมทอง เรื่อง การเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๔๗ ยังไม่ได้
มีการกำหนดให้ส่วนหนึ่งส่วนใดของพื้นที่หรือทั้งหมดของพื้นที่ในเขตอำนาจนั้นเป็นเขตควบคุมการเลี้ยงสัตว์หรือ
ปล่อยสัตว์ตามคำแนะนำของคณะกรรมการสาธารณสุข ประกอบกับภายในเขตท้องที่เทศบาลตำบลจอมทอง
ได้มีปัญหาเรื่องการเลี้ยงสัตว์ในสถานที่ที่ไม่เหมาะสมเป็นจำนวนมาก ดังนั้น เพื่อกำหนดมาตรการควบคุม
การเลี้ยงสัตว์และปล่อยสัตว์ภายในพื้นที่เทศบาลตำบลจอมทอง จึงอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๙
แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และมาตรา ๕๐ (๓) (๔) มาตรา ๖๐ แห่งพระราชบัญญัติ
เทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ แก้ไขเพิ่มเติมถึงฉบับปัจจุบัน จึงตราเทศบัญญัติเทศบาลตำบลจอมทอง เรื่อง
การควบคุมการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๔ เพื่อบังคับใช้ในเขตเทศบาลตำบลจอมทอง

เทศบัญญัติเทศบาลตำบลจอมทอง

เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๘

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขปรับปรุงเทศบัญญัติเทศบาลตำบลจอมทอง เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๔๗ เพื่อให้เหมาะสมและมีประสิทธิภาพในการบังคับใช้ในเขตเทศบาลตำบลจอมทอง

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕๐ (๓) (๔) และมาตรา ๖๐ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึงฉบับปัจจุบัน ประกอบกับมาตรา ๒๐ มาตรา ๒๙ มาตรา ๓๑ มาตรา ๓๒ มาตรา ๓๓ มาตรา ๕๔ มาตรา ๕๕ มาตรา ๕๘ มาตรา ๖๓ มาตรา ๖๕ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการสาธารณสุข (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๐ อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๒ มาตรา ๓๓ มาตรา ๓๔ มาตรา ๔๑ และมาตรา ๔๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย เทศบาลตำบลจอมทองโดยมติเห็นชอบจากสภาเทศบาลตำบลจอมทอง และโดยความเห็นชอบของผู้นำนโยบายการจังหวัดเชียงใหม่ จึงตราเทศบัญญัติไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ เทศบัญญัตินี้เรียกว่า “เทศบัญญัติเทศบาลตำบลจอมทอง เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๘”

ข้อ ๒ เทศบัญญัตินี้ ให้ใช้บังคับในเขตเทศบาลตำบลจอมทอง เมื่อได้ประกาศไว้ โดยเปิดเผย ณ สำนักงานเทศบาลตำบลจอมทอง แล้วเจ็ดวัน

ข้อ ๓ ให้ยกเลิก “เทศบัญญัติเทศบาลตำบลจอมทอง เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๔๗” โดยบรรดาเทศบัญญัติ ข้อบัญญัติ ข้อบังคับ กฎ ระเบียบ และคำสั่งอื่นใดของเทศบาลตำบลจอมทอง ซึ่งขัดหรือแย้งกับเทศบัญญัตินี้ให้ใช้เทศบัญญัตินี้แทน

ข้อ ๔ ในเทศบัญญัตินี้

“การเลี้ยงสัตว์” หมายความว่า การมีสัตว์ไว้ในครอบครองและดูแลเอาใจใส่บำรุงรักษาตลอดจนให้อาหารเป็นอาจิณ

“การปล่อยสัตว์” หมายความว่า การสละการครอบครองสัตว์ หรือปล่อยให้อยู่นอกสถานที่เลี้ยงสัตว์โดยปราศจากการควบคุม

“สถานที่เลี้ยงสัตว์” หมายความว่า คอกสัตว์ กรงสัตว์ ที่ขังสัตว์ หรือสถานที่ลักษณะอื่นที่มีการควบคุมของเจ้าของสัตว์

“เจ้าของสัตว์” หมายความว่า ผู้ครอบครองสัตว์ด้วย

“ที่หรือทางสาธารณะ” หมายความว่า สถานที่หรือทางซึ่งมิใช่เป็นของเอกชนและประชาชนสามารถใช้ประโยชน์หรือใช้สัญจรได้

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกเทศมนตรีตำบลจอมทอง

ข้อ ๕ เพื่อประโยชน์ในการรักษาสภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชนในท้องถิ่นหรือเพื่อป้องกันอันตรายจากเชื้อโรคที่เกิดจากสัตว์ ให้พื้นที่ในเขตอำนาจของเทศบาลตำบลจอมทองเป็นเขตควบคุมการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ดังนี้

(๑) ให้พื้นที่ต่อไปนี้เป็นเขตห้ามเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์โดยเด็ดขาด

๑.๑) เขตพื้นที่ถนนสาธารณะทุกสายซึ่งเทศบาลตำบลจอมทองรับผิดชอบดูแล เป็นเขตห้ามเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ประเภท ช้าง ม้า โค กระบือ แพะ แกะ ล่อ ลา สุนัข แมว ไก่ เป็ด ห่าน สุกร โดยเด็ดขาด

(๒) ให้พื้นที่ต่อไปนี้เป็นเขตที่การเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ต้องอยู่ภายใต้มาตรการอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังนี้

๒.๑) เขตพื้นที่เทศบาลตำบลจอมทอง เป็นเขตควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ ดังต่อไปนี้

๒.๑.๑) สุนัข

๒.๑.๒) แมว

๒.๑.๓) ช้าง

๒.๑.๔) โค

๒.๑.๕) กระบือ

๒.๑.๖) แกะ

๒.๑.๗) แพะ

๒.๑.๘) ม้า

๒.๑.๙) กระต่าย

๒.๑.๑๐) ห่าน

๒.๑.๑๑) เป็ด

๒.๑.๑๒) นก

๒.๑.๑๓) งู

๒.๑.๑๔) สุนัข

๒.๑.๑๕) ไก่

๒.๑.๑๖) สัตว์ป่าตามกฎหมายว่าด้วยการสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่าซึ่งได้รับอนุญาต

จากกรมป่าไม้

๒.๒) ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจกำหนดประเภท และชนิดสัตว์ที่ต้องควบคุมการเลี้ยงเพิ่มเติม ทั้งนี้ โดยอาจควบคุมการเลี้ยงสัตว์เฉพาะในเขตท้องที่ใดท้องที่หนึ่ง หรือเต็มพื้นที่เทศบาลตำบลจอมทอง

(๓) เพื่อประโยชน์ในการควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ตามข้อ ๒.๑) และข้อ ๒.๒) ในเขตเทศบาลตำบลจอมทอง

๓.๑) ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกประกาศกำหนดเขตพื้นที่เลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ที่ต้องควบคุมตาม โดยให้มีมาตรการอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้

๓.๑.๑) กำหนดจำนวน ประเภท และชนิดของสัตว์ที่เลี้ยง

๓.๑.๒) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการทำทะเบียนตามประเภทและชนิดของสัตว์

๓.๑.๓) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการปล่อยสัตว์

๓.๒) นอกจากการเลี้ยงสัตว์ตามปกติวิสัยแล้ว เจ้าของสัตว์จะต้องปฏิบัติ ดังต่อไปนี้

๓.๒.๑) จัดให้มีสถานที่เลี้ยงสัตว์ที่มั่นคงแข็งแรงตามความเหมาะสมแก่ประเภทและชนิดของสัตว์ โดยมีขนาดเพียงพอแก่การดำรงชีวิตของสัตว์ มีแสงสว่างและการระบายอากาศที่เพียงพอ มีระบบการระบายน้ำและกำจัดสิ่งปฏิกูลให้ถูกสุขลักษณะ

๓.๒.๒) รักษาสถานที่เลี้ยงสัตว์ให้สะอาดอยู่เสมอ จัดเก็บสิ่งปฏิกูลให้ถูกสุขลักษณะเป็นประจำไม่ปล่อยให้เป็นที่พักพิงหมักหมมจนเกิดกลิ่นเหม็นรบกวนผู้ที่อยู่บริเวณใกล้เคียง

๓.๒.๓) เมื่อสัตว์ตายลง เจ้าของสัตว์จะต้องกำจัดซากสัตว์และมูลสัตว์ให้ถูกสุขลักษณะเพื่อป้องกันมิให้เป็นแหล่งเพาะพันธุ์แมลงหรือสัตว์นำโรค ทั้งนี้ โดยวิธีที่ไม่ก่อเหตุรำคาญจากกลิ่น ควัน และไม่เป็นเหตุให้เกิดการปนเปื้อนของแหล่งน้ำ

๓.๒.๔) จัดให้มีการสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรคในสัตว์ เพื่อป้องกันอันตรายจากเชื้อโรคที่เกิดจากสัตว์

๓.๒.๕) ให้เลี้ยงสัตว์ภายในสถานที่เลี้ยงสัตว์ของตน ไม่ปล่อยให้สัตว์อยู่นอกสถานที่เลี้ยงสัตว์โดยปราศจากการควบคุม กรณีเป็นสัตว์ดุร้ายจะต้องเลี้ยงในสถานที่ หรือกรงที่บุคคลภายนอกเข้าไปไม่ถึงตัวสัตว์และมีป้ายเตือนให้ระมัดระวังโดยสังเกตได้อย่างชัดเจน

๓.๒.๖) ไม่นำสัตว์เลี้ยงออกมานอกสถานที่เลี้ยงสัตว์ของตน เว้นแต่เฉพาะเพื่อการเคลื่อนย้ายสัตว์ และได้ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น

๓.๒.๗) ควบคุมดูแลสัตว์ของตนมิให้ก่ออันตรายหรือเหตุรำคาญแก่ผู้อื่น ไม่ก่อให้เกิดมลพิษต่อสิ่งแวดล้อม

๓.๒.๘) ปฏิบัติการอื่นใดตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข คำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น รวมทั้งข้อบังคับ ระเบียบ และคำสั่งของเทศบาลตำบลจอมทอง

๓.๓) กรณีการเลี้ยงสัตว์ ซึ่งดำเนินการในลักษณะของฟาร์มเลี้ยงสัตว์ หรือเลี้ยงสัตว์เป็นจำนวนมาก เจ้าของสัตว์ต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขตามข้อ ๕ อย่างเคร่งครัด เพื่อการดูแลสุขภาพ หรือสุขลักษณะของสถานที่ที่ใช้เลี้ยงสัตว์ และต้องปฏิบัติตามมาตรการเพื่อป้องกันอันตรายจากเชื้อโรค หรือเหตุรำคาญอันเกิดจากการเลี้ยงสัตว์ ดังนี้

๓.๓.๑) การดูแลสุขภาพและสุขลักษณะของสถานที่เลี้ยงสัตว์ ต้องทำรางระบายน้ำรับน้ำโสโครกไปให้พ้นจากที่นั้น โดยสะดวกและเหมาะสม

๓.๓.๒) การระบายน้ำเสียต้องไม่ให้เป็นที่เดือดร้อนแก่ผู้ใช้น้ำแหล่งน้ำสาธารณะ

๓.๓.๓) ต้องจัดให้มีระบบกักเก็บหรือบำบัดน้ำเสีย ให้เหมาะสม

ทั้งนี้ต้องไม่ทำให้เกิดกลิ่นเหม็นจนสร้างความเดือดร้อนรำคาญ

๓.๓.๔) ต้องทำความสะอาด กวาดล้างสถานที่เลี้ยงสัตว์ให้อยู่ในภาวะอันดีเสมอ

๓.๓.๕) ต้องรักษาสถานที่ อย่ำให้เป็นที่พักพิงแมลงวัน แมลงสาบ ยุง หรือสัตว์นำโรคอื่น ๆ และต้องเก็บวัสดุอุปกรณ์ เครื่องใช้ในการเลี้ยงสัตว์ให้เป็นระเบียบเรียบร้อยเสมอ

๓.๓.๖) ต้องมีที่รองรับมูลฝอย และสิ่งปฏิกูลให้ถูกสุขลักษณะจำนวนเพียงพอ

๓.๔) หลังจากที่ได้เทศบัญญัตินี้มีผลบังคับใช้ ผู้ใดประสงค์จะเลี้ยงสัตว์อันมีลักษณะตามข้อ ๓.๓) ต้องได้รับความยินยอมจากการประชุมประชาคมหมู่บ้าน และเจ้าของที่ดินที่มีแนวเขตติดต่อกันกับที่ดินของผู้ประกอบกิจการ และได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ผู้ขออนุญาตดังกล่าวให้ยื่นคำร้องต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามแบบและเงื่อนไขที่กำหนด พร้อมด้วยหลักฐานดังต่อไปนี้ อย่างละ ๑ ชุด

๑) สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน

๒) สำเนาทะเบียนบ้าน

๓) หนังสือแสดงความเป็นเจ้าของที่ดิน

๔) เอกสารหรือหลักฐานอื่นที่เจ้าพนักงานท้องถิ่น เห็นสมควรเรียกเพิ่มเติม

เพื่อประกอบการพิจารณา

๓.๕) การอนุญาตตามข้อ ๓.๔) ต้องปรากฏข้อเท็จจริงว่า สถานที่เลี้ยงสัตว์นั้นเป็นไปตามหลักเกณฑ์ตามประเภทของสถานประกอบกิจการ ตามข้อ ๓.๖) ข้อ ๓.๗) และข้อ ๓.๘)

๓.๖) หลักเกณฑ์เกี่ยวกับสถานประกอบกิจการเลี้ยงไก่ตามข้อ ๕ (๒) ๒.๑.๑๕) ประเภทไก่เนื้อและไข่ หมายความว่ารวมถึงสถานประกอบกิจการเลี้ยงไก่ทุกขนาด

๓.๖.๑) หลักเกณฑ์เกี่ยวกับสถานที่ตั้ง

๓.๖.๑.๑) สถานประกอบกิจการเลี้ยงไก่ต้องอยู่ห่างจากชุมชน วัด ศาสนสถาน โบราณสถาน โรงเรียน สถาบันการศึกษา โรงพยาบาล หรือสถานที่อื่น ๆ ในระยะที่ไม่ส่งผลกระทบต่อสุขภาพ และไม่ก่อเหตุรำคาญต่อชุมชน โดยมีระยะห่างจากสถานที่ดังกล่าวข้างต้น ดังต่อไปนี้

(๑) สำหรับสถานประกอบกิจการเลี้ยงไก่ น้อยกว่า ๕๐ ตัว

ต้องไม่ก่อให้เกิดความรำคาญต่อผู้อื่น

(๒) สำหรับสถานประกอบกิจการเลี้ยงไก่ ตั้งแต่ ๕๐ - ๕๐๐ ตัว

ต้องมีระยะห่างไม่น้อยกว่า ๓๐ เมตร

(๓) สำหรับสถานประกอบกิจการเลี้ยงไก่ ตั้งแต่ ๕๐๐ - ๕,๐๐๐ ตัว

ต้องมีระยะห่างไม่น้อยกว่า ๑๐๐ เมตร

(๔) สำหรับสถานประกอบกิจการเลี้ยงไก่ ตั้งแต่ ๕,๐๐๑ - ๑๐,๐๐๐ ตัว

ต้องมีระยะห่างไม่น้อยกว่า ๒๐๐ เมตร

(๕) สำหรับสถานประกอบกิจการเลี้ยงไก่เกินกว่า ๑๐,๐๐๐ ตัว

ต้องมีระยะห่างไม่น้อยกว่า ๑,๐๐๐ เมตร

๓.๖.๑.๒) สถานประกอบกิจการเลี้ยงไก่ต้องตั้งอยู่ในบริเวณที่ไม่มีน้ำท่วมขัง อยู่ห่างจากแหล่งน้ำสาธารณะไม่น้อยกว่า ๓๐ เมตร และต้องมีการป้องกันการไหลของน้ำเสีย และสิ่งปนเปื้อน ลงสู่แหล่งน้ำสาธารณะ ในกรณีที่มีการชะล้างของน้ำฝน

๓.๖.๑.๓) สถานประกอบกิจการเลี้ยงไก่ต้องตั้งอยู่ห่างจากโรงฆ่าสัตว์ปีก ตลาดนัดค้าสัตว์ปีก อย่างน้อย ๕ กิโลเมตร

๓.๖.๑.๔) สถานประกอบกิจการเลี้ยงไก่ต้องจัดให้มีบริเวณเลี้ยงไก่เป็นสัดส่วน ต้องอยู่ห่างจากเขตที่ดินสาธารณะหรือที่ดินที่มีเจ้าของ และต้องมีที่ว่างอันปราศจากหลังคาหรือสิ่งใดปกคลุม โดยรอบบริเวณเลี้ยงสัตว์นั้นไม่น้อยกว่า ๑๕ เมตรทุกด้าน เว้นแต่ด้านที่มีแนวเขตติดต่อกันกับที่ดินของผู้ประกอบกิจการประเภทเดียวกันให้ใช้หลักเกณฑ์ตามข้อ ๓.๖.๑.๑) โดยพิจารณาที่จำนวนการเลี้ยงไก่ที่มีจำนวนมากที่สุดเป็นเกณฑ์ในการกำหนดขอบเขตระยะห่าง

๓.๖.๒) หลักเกณฑ์เกี่ยวกับสุขลักษณะของโรงเรือนเลี้ยงไก่และส่วนประกอบ

๓.๖.๒.๑) โรงเรือนเลี้ยงไก่ต้องเป็นอาคารเอกเทศ มั่นคงแข็งแรง มีลักษณะเหมาะสมแก่การเลี้ยงไก่

๓.๖.๒.๒) โรงเรือนเลี้ยงไก่ต้องเป็นพื้นแน่นทำด้วยวัสดุแข็งแรง ไม่เปื่อยขึ้น

ไม่มีน้ำขัง ทำความสะอาดง่าย

๓.๖.๒.๓) หลังคาหรือผ้าเพดานต้องทำด้วยวัสดุที่มีความคงทน แข็งแรง มีความสูงจากพื้นถึงมุมเสาที่เป็นฐาน อย่างน้อย ๒ เมตรขึ้นไป

๓.๖.๒.๔) โรงเรือนเลี้ยงไก่ต้องมีพื้นที่ในการเลี้ยงเพียงพอ เพื่อให้ไก่อยู่อย่างสบายไม่อึด เป็นไปตามข้อกำหนดของกรมปศุสัตว์

๓.๖.๒.๕) โรงเรือนเลี้ยงไก่ต้องจัดให้มีแสงสว่างเพียงพอ

๓.๖.๒.๖) โรงเรือนเลี้ยงไก่ระบบเปิดต้องมีตาข่ายคลุมเพื่อป้องกันสัตว์

และแมลงพาหะนำโรค และต้องจัดให้มีการระบายอากาศที่ดี

๓.๖.๒.๗) โรงเรือนเลี้ยงไก่ระบบปิดต้องจัดให้มีการระบายอากาศ ผ่อนละออง และก๊าซต่าง ๆ ให้เป็นไปตามข้อกำหนดของกรมปศุสัตว์ หรือมาตรฐานสินค้าเกษตรแห่งชาติ

๓.๖.๒.๘) ถนนภายในสถานประกอบกิจการเลี้ยงไก่ต้องใช้วัสดุคงทน ไม่ก่อให้เกิดฝุ่นละออง หรือต้องมีวิธีการอื่นใดที่มีความเหมาะสมในการควบคุมการฟุ้งกระจายของฝุ่นละออง และมีความกว้างเหมาะสม สะอาด สะดวกในการขนส่ง ลำเลียงอุปกรณ์ อาหารไก่ รวมทั้งนำผลผลิตเข้าหรือออกจากสถานประกอบกิจการเลี้ยงไก่

๓.๖.๒.๙) สถานที่เก็บอาหารไก่ โรงผสมอาหารไก่ พื้นที่เก็บวัสดุรองพื้น พื้นที่ทำลายซากไก่ พื้นที่รวบรวมมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลต่าง ๆ ต้องจัดเป็นสัดส่วน มีความมั่นคงแข็งแรง และถูกหลักสุขาภิบาล

๓.๖.๒.๑๐) บริเวณประตูทางเข้าและออกจากสถานประกอบกิจการเลี้ยงไก่ ต้องจัดให้มีการฆ่าเชื้อโรคโดยวิธีต่าง ๆ เช่น บ่อน้ำยาฆ่าเชื้อโรค หรือโรงพ่นน้ำยาฆ่าเชื้อ หรือเครื่องพ่นน้ำยาฆ่าเชื้อโรค หรืออ่างจุ่มน้ำยาฆ่าเชื้อโรค เป็นต้น

๓.๖.๓) หลักเกณฑ์เกี่ยวกับสุขลักษณะของอาหารสัตว์

๓.๖.๓.๑) อาหารที่ใช้เลี้ยงไก่ต้องมีคุณภาพและมาตรฐานตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมคุณภาพอาหารสัตว์

๓.๖.๓.๒) จัดให้มีสถานที่เก็บอาหารแยกเป็นสัดส่วน จัดให้เป็นระเบียบ และมีการดูแลรักษาความสะอาดอย่างสม่ำเสมอ

๓.๖.๓.๓) ภาชนะบรรจุอาหารไก่ต้องสะอาด ไม่เคยใช้บรรจุวัตถุมีพิษ ปุ๋ย หรือวัตถุอื่นใดที่เป็นอันตรายต่อไก่

๓.๖.๓.๔) ต้องจัดให้มีการตรวจสอบคุณภาพอาหารไก่ เพื่อตรวจวิเคราะห์คุณภาพและสารตกค้างตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมคุณภาพอาหารสัตว์

๓.๖.๔) หลักเกณฑ์เกี่ยวกับสัญลักษณ์ของเครื่องมือ เครื่องใช้ อุปกรณ์ น้ำดื่ม น้ำใช้

๓.๖.๔.๑) เครื่องมือ เครื่องใช้ และอุปกรณ์ รวมถึงสวิตช์และสายไฟต่าง ๆ

ต้องได้รับการทำความสะอาดและบำรุงรักษาให้อยู่ในสภาพดี กรณีใช้อุปกรณ์การเลี้ยงไก่แบบอัตโนมัติต้องมีการตรวจสอบการทำงานทุกวัน ถ้าพบว่าชำรุดต้องดำเนินการแก้ไขทันที หรือมีขั้นตอนการจัดการที่เหมาะสม และมีอุปกรณ์สำรองเมื่อเกิดการชำรุดเสียหาย เฉพาะโรงเรือนเลี้ยงไก่ระบบปิดต้องมีสัญญาณเตือนกรณีระบบขัดข้อง

๓.๖.๔.๒) น้ำที่ใช้ในสถานประกอบกิจการเลี้ยงไก่ ต้องเป็นน้ำที่สะอาด เหมาะสมต่อการนำไปใช้ ปราศจากการปนเปื้อนมูลสัตว์หรือน้ำเสียจากโรงเรือนเลี้ยงไก่ และมีปริมาณเพียงพอสำหรับการใช้ในแต่ละวัน โดยมีระบบสำรองน้ำไว้ในกรณีฉุกเฉิน

๓.๖.๔.๓) ต้องจัดให้มีน้ำดื่มที่ได้คุณภาพตามมาตรฐานน้ำดื่มสำหรับบริการ ผู้ปฏิบัติงานอย่างเพียงพอ ตั้งอยู่ในบริเวณที่แยกออกจากโรงเรือนเลี้ยงไก่ และลักษณะการจัดบริการน้ำดื่ม ต้องไม่ก่อให้เกิดความสกปรกหรือปนเปื้อน

๓.๖.๔.๔) กรณีที่สถานประกอบกิจการเลี้ยงไก่ผลิตน้ำใช้เอง ต้องตรวจสอบดูแลคุณภาพน้ำดิบให้สะอาด ตรวจสอบระบบท่อน้ำและทำความสะอาดภาชนะเก็บกักน้ำอยู่เสมอ และปรับปรุงคุณภาพน้ำให้มีคุณภาพดีอยู่เสมอ

๓.๖.๕) หลักเกณฑ์เกี่ยวกับสุขอนามัยของผู้ปฏิบัติงาน

๓.๖.๕.๑) ผู้ปฏิบัติงานต้องได้รับการตรวจสุขภาพเป็นประจำทุกปี และมีสุขภาพแข็งแรง ไม่เป็นโรคติดต่อหรือโรคที่สังคมรังเกียจ โรคที่เกี่ยวข้องกับทางเดินอาหาร โรคทางเดินหายใจ และบาดแผลติดเชื้อ เช่น วัณโรค อหิวาตกโรค บิด สุกใส หัด คางทูม เรื้อน ไวรัสตับอักเสบบี โรคพยาธิ และโรคผิวหนังที่น่ารังเกียจ เป็นต้น หากผู้ปฏิบัติงานป่วยด้วยโรคดังกล่าว ต้องหยุดพักรักษาให้หาย

๓.๖.๕.๒) สถานประกอบกิจการเลี้ยงไก่ ขนาดตั้งแต่ ๑๐,๐๐๐ ตัวขึ้นไป ต้องมีผู้ดูแลด้านสุขาภิบาลสิ่งแวดล้อม อย่างน้อย ๑ คน โดยเป็นผู้ที่มีความรู้โดยผ่านการอบรมการจัดการ สุขาภิบาลสิ่งแวดล้อมและสุขวิทยาสวนบุคคล

๓.๖.๕.๓) ผู้ปฏิบัติงานต้องได้รับการอบรมในเรื่องเกี่ยวกับสุขอนามัย การป้องกันตนจากโรคติดต่อจากสัตว์สู่คน และการควบคุมสัตว์และแมลงพาหะนำโรค

๓.๖.๕.๔) ผู้ปฏิบัติงานในโรงเรือนเลี้ยงไก่จะต้องปฏิบัติดังนี้

- (๑) อาบน้ำ สระผม ขำระล้างร่างกายให้สะอาดทุกครั้งก่อนเข้า หรือออกจากโรงเรือนเลี้ยงไก่ และต้องล้างมือด้วยสบู่ทุกครั้ง ภายหลังออกจากห้องส้วมและจับต้องสิ่งปนเปื้อนต่าง ๆ
- (๒) จุ่มเท้าในอ่างน้ำยาฆ่าเชื้อโรค และล้างมือก่อนเข้า และออกจากโรงเรือนเลี้ยงไก่
- (๓) สวมใส่ชุดปฏิบัติงานที่สถานประกอบกิจการจัดไว้ให้ โดยต้องเป็นชุดที่สะอาดและเหมาะสมกับแต่ละกิจกรรมที่ปฏิบัติ

(๔) ในกรณีที่มีบาดแผลต้องปิดแผลด้วยที่ปิดแผล

ถ้ามีบาดแผลที่มือต้องสวมถุงมือหรือปลอกนิ้วขณะปฏิบัติงาน

๓.๖.๕.๕) ผู้ปฏิบัติงานไม่ควรพักอาศัยในโรงเรือนเลี้ยงไก่

๓.๖.๖) หลักเกณฑ์เกี่ยวกับการจัดการน้ำเสีย มูลฝอย และสิ่งปฏิกูล

๓.๖.๖.๑) ต้องมีการบำบัดน้ำเสียให้ได้ตามเกณฑ์มาตรฐานน้ำทิ้ง

ตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องก่อนปล่อยออกสู่ภายนอกสถานประกอบกิจการและต้องดูแลทางระบายน้ำไม่ให้อุดตัน

๓.๖.๖.๒) กรณีที่ไม่มีการระบายน้ำทิ้งออกนอกสถานประกอบกิจการเลี้ยงไก่

ผู้ประกอบการจะต้องมีการจัดการน้ำเสียที่เกิดขึ้นทั้งหมด โดยต้องมีการป้องกันไม่ให้น้ำเสียหรือกลิ่นเหม็นกระทบต่อสิ่งแวดล้อมภายนอก

๓.๖.๖.๓) ต้องมีการจัดการหรือควบคุมปัญหากลิ่นเหม็น สัตว์

และแมลงพาหะนำโรค ไม่ให้ส่งผลกระทบต่อชุมชนโดยรอบ

๓.๖.๖.๔) ต้องจัดให้มีภาชนะรองรับมูลฝอยที่ถูกหลักสุขาภิบาล

เหมาะสม เพียงพอ โดยมีการคัดแยกตามประเภทของมูลฝอย

๓.๖.๖.๕) ต้องมีการรวบรวมมูลฝอยและนำไปกำจัดอย่างถูกต้อง

ตามหลักสุขาภิบาล และปฏิบัติตามข้อกำหนดของท้องถิ่นว่าด้วยการนั้น ห้ามนำไปทิ้งในที่สาธารณะหรือแหล่งน้ำสาธารณะ

ในกรณีที่มีการนำมูลไก่และวัสดุรองพื้นออกจากสถานประกอบกิจการเลี้ยงไก่

ผู้ประกอบการต้องจัดให้ผู้ดำเนินการเคลื่อนย้าย มีมาตรการเพื่อป้องกันเหตุเดือดร้อนรำคาญ

และไม่เป็นแหล่งเพาะพันธุ์สัตว์และแมลงพาหะนำโรค

๓.๖.๖.๖) ต้องมีการจัดการกำจัดภาชนะบรรจุสารเคมีหรือน้ำยาฆ่าเชื้อที่ใช้แล้ว

อย่างถูกต้องตามหลักวิชาการ

๓.๖.๖.๗) ต้องมีห้องน้ำห้องส้วม อ่างล้างมือที่ถูกต้องตามหลักสุขาภิบาล

มีการดูแลรักษาความสะอาดเป็นประจำ มีการบำบัดและกำจัดสิ่งปฏิกูลอย่างถูกต้องตามหลักสุขาภิบาล

๓.๖.๗) หลักเกณฑ์เกี่ยวกับการขนส่ง

๓.๖.๗.๑) ยานพาหนะที่ใช้ในการขนส่งต้องอยู่ในสภาพที่ปลอดภัยและสะอาด

๓.๖.๗.๒) ยานพาหนะทุกชนิดที่เข้าและออกจากสถานประกอบกิจการเลี้ยงไก่

จะต้องผ่านระบบการฆ่าเชื้อต่าง ๆ เช่น บ่อน้ำยาฆ่าเชื้อโรค โรงพ่นน้ำยาฆ่าเชื้อโรค

หรือเครื่องพ่นน้ำยาฆ่าเชื้อโรคกับยานพาหนะด้วยน้ำยาฆ่าเชื้อโรคที่มีความเข้มข้นตามเอกสารกำกับการใช้

๓.๖.๗.๓) ยานพาหนะที่ใช้สำหรับเก็บขนมูลไก่ หรือมูลไก่รวมวัสดุรองพื้น

ออกนอกสถานประกอบกิจการเลี้ยงไก่จะต้องทำการปิดคลุมด้วยผ้าใบหรือวัสดุอื่นใดอย่างมิดชิด

ไม่ให้มีการตกหล่นรั่วไหลหรือยื่นล้ำออกจากยานพาหนะ

๓.๖.๗.๔) อุปกรณ์ และภาชนะที่ใช้ในการขนส่งไก่ต้องทำด้วยวัสดุที่ไม่ดูดซึมน้ำ

และได้รับการฆ่าเชื้อโรคก่อนและหลังการใช้ทุกครั้ง

๓.๖.๘) หลักเกณฑ์เกี่ยวกับการจัดการแหล่งแพร่เชื้อโรคหรือสัตว์และแมลงพาหะนำโรค

๓.๖.๘.๑) ต้องป้องกันโรคติดต่อที่เกิดจากสัตว์ด้วยวิธีการที่เหมาะสม

และถูกต้อง กรณีที่มีการระบาดของโรคติดต่อที่เกิดจากสัตว์ สถานประกอบกิจการเลี้ยงไก่ต้องมีระบบป้องกัน และควบคุมโรคได้ซึ่งรวมถึงการทำลายเชื้อโรคก่อนเข้าสถานประกอบกิจการเลี้ยงไก่และควบคุมโรคให้สงบไม่ ให้แพร่ระบาดออกจากสถานประกอบกิจการเลี้ยงไก่ได้อย่างถูกต้อง เหมาะสม ตามกฎหมายว่าด้วยโรคระบาดสัตว์

๓.๖.๘.๒) จัดให้มีอุปกรณ์ฆ่าเชื้อที่มีประสิทธิภาพและอยู่ในสภาพที่พร้อมใช้งาน ภายในสถานประกอบกิจการเลี้ยงไก่

๓.๖.๘.๓) หลังนำไก่ออกจากโรงเรือนเลี้ยงไก่ต้องทำความสะอาด และฆ่าเชื้อ โรงเรือนเลี้ยงไก่และบริเวณโดยรอบ และปิดพักโรงเรือนในระยะเวลาไม่น้อยกว่า ๗-๒๑ วัน หรือตามข้อกำหนด ของกรมปศุสัตว์

๓.๖.๘.๔) เมื่อพบไก่ป่วยต้องแยกไก่ป่วยออกจากไก่ปกติ หากสงสัยว่าไก่ป่วย เป็นโรคระบาด เช่น นิวคาสเซิล ไข้หวัดนก เป็นต้น ต้องแจ้งเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องโดยเร่งด่วน และดำเนินการ ตามที่เจ้าหน้าที่กำหนดอย่างเคร่งครัดตามกฎหมายว่าด้วยโรคระบาดสัตว์

กรณีพบผู้ป่วยภายในสถานประกอบกิจการเลี้ยงไก่ที่สงสัยว่ามีสาเหตุ จากโรคระบาดจากไก่ ให้รีบนำตัวส่งแพทย์เพื่อทำการตรวจวินิจฉัยโรคโดยทันที และปฏิบัติตามคำแนะนำ รวมทั้งให้ความร่วมมือกับเจ้าหน้าที่สาธารณสุขในพื้นที่ในการป้องกันและควบคุมโรค

๓.๖.๘.๕) การทำลายซากไก่เพื่อป้องกันการเป็นแหล่งเพาะพันธุ์ของสัตว์ และแมลงพาหะนำโรคให้ดำเนินการได้อย่างใดอย่างหนึ่ง ดังนี้

(๑) การทำลายโดยการเผา ต้องมีสถานที่เผา เตาเผา

อยู่ในบริเวณที่เหมาะสม เผาซากจนหมด

และการเผาต้องไม่ก่อให้เกิดมลพิษหรือเหตุรำคาญ

(๒) การทำลายโดยการฝัง ต้องมีเนื้อที่เพียงพอและไม่อยู่ในบริเวณ

ที่มีน้ำท่วมถึง ไม่มีน้ำขัง ห่างจากแหล่งน้ำไม่น้อยกว่า ๓๐ เมตร

ใช้น้ำยาฆ่าเชื้อโรคที่เหมาะสมทำการราดหรือโรยปูนขาว

บนส่วนต่าง ๆ ของซากไก่จนทั่ว และให้ฝังซากได้ระดับผิวดิน

ไม่น้อยกว่า ๕๐ เซนติเมตร หรือหากซากไก่มีจำนวนมาก

ให้ทำการพูนดินกลบหลุมเหนือระดับผิวดินไม่น้อยกว่า ๕๐

เซนติเมตร ซึ่งการฝังกลบนี้ต้องสามารถป้องกันการคุ้ยเขี่ย

ของสัตว์ได้ สถานที่กำจัดซากไก่ต้องห่างจากบริเวณอาคาร

หรือโรงเรือนเลี้ยงไก่ อาคารสำนักงาน อาคารพักอาศัย

และต้องเป็นไปตามข้อกำหนดของกรมปศุสัตว์

หรือปฏิบัติตามคู่มือการปฏิบัติงานของกรมปศุสัตว์

๓.๖.๘.๖) ต้องควบคุมป้องกันสัตว์และแมลงพาหะนำโรค

ในสถานประกอบกิจการเลี้ยงไก่ เช่น หนู แมลงวัน แมลงสาบ เป็นต้น ที่อาจเป็นแหล่งเพาะพันธุ์เชื้อโรค หรืออาจก่อให้เกิดความเสี่ยงในการแพร่กระจายของเชื้อโรคติดต่อ หรือก่อเหตุเดือดร้อนรำคาญต่อผู้อาศัย ในบริเวณใกล้เคียง

๓.๖.๙) หลักเกณฑ์เกี่ยวกับความปลอดภัยและการป้องกันเหตุรำคาญ

๓.๖.๙.๑) จัดให้มีห้องหรือตู้เก็บสารเคมี น้ำยาฆ่าเชื้อ

หรือสิ่งของที่อาจก่อให้เกิดอันตรายหรืออัคคีภัยได้ง่ายโดยเฉพาะ โดยต้องจัดให้มีความเป็นระเบียบเรียบร้อย และแสดงป้ายชื่อ ชนิด หรือประเภทสารเคมีที่จัดเก็บอย่างชัดเจน
ทั้งนี้ ต้องเป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยวัตถุอันตรายและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

๓.๖.๙.๒) ระดับความเข้มข้นของก๊าซแอมโมเนียบริเวณสถานประกอบกิจการเลี้ยงไก่ ค่าเฉลี่ย ๘ ชั่วโมงการทำงานต้องไม่เกิน ๕๐ พีพีเอ็ม

๓.๖.๙.๓) จัดให้มีการควบคุมป้องกันกิจกรรมต่าง ๆ ของสถานประกอบกิจการเลี้ยงไก่มิให้เป็นเหตุรำคาญหรือเป็นอันตรายต่อสุขภาพของผู้ปฏิบัติงานและผู้อยู่อาศัยใกล้เคียง หรือผู้อยู่ในเส้นทางที่สถานประกอบกิจการเลี้ยงไก่ใช้สัญจร

๓.๖.๙.๔) จัดให้มีอุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคลตามความเสี่ยงให้กับผู้ปฏิบัติงานในสถานประกอบกิจการเลี้ยงไก่ เช่น แวนตา หน้ากาก ผ้าปิดจมูก หมวกคลุมผม รองเท้า เป็นต้น

๓.๗) หลักเกณฑ์เกี่ยวกับสถานประกอบกิจการเลี้ยงสุกรตามข้อ ๕ (๒) ๒.๑.๑๔) โดยหมายรวมถึงสถานประกอบกิจการเลี้ยงสุกรทุกขนาด

๓.๗.๑) หลักเกณฑ์เกี่ยวกับสถานที่ตั้ง

๓.๗.๑.๑) สถานที่ประกอบกิจการเลี้ยงสุกรต้องอยู่ห่างจากชุมชน วัด ศาสนสถาน โบราณสถาน โรงเรียน สถาบันการศึกษา โรงพยาบาล หรือสถานที่อื่น ๆ ตามกฎหมายว่าด้วยโรงงานและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง ในระยะที่ไม่ส่งผลกระทบต่อสุขภาพและไม่ก่อเหตุรำคาญต่อชุมชน โดยมีระยะห่างจากสถานที่ดังกล่าวข้างต้นและแหล่งน้ำสาธารณะในระยะทางดังต่อไปนี้

(๑) สำหรับสถานประกอบกิจการเลี้ยงสุกร น้อยกว่า ๕๐ ตัว
ต้องไม่ก่อให้เกิดความรำคาญต่อผู้อื่น

(๒) สำหรับสถานประกอบกิจการเลี้ยงสุกร ตั้งแต่ ๕๐ - ๕๐๐ ตัว
ต้องมีระยะห่างไม่น้อยกว่า ๕๐๐ เมตร

(๓) สำหรับสถานประกอบกิจการเลี้ยงสุกร เกินกว่า ๕๐๐ ตัว
ต้องมีระยะห่างไม่น้อยกว่า ๑,๕๐๐ เมตร

๓.๗.๑.๒) สถานประกอบกิจการเลี้ยงสุกรต้องอยู่ห่างจากโรงฆ่าสัตว์ ตลาดนัดค้าสัตว์ไม่น้อยกว่า ๕ กิโลเมตร

๓.๓๖.๑.๓) ต้องจัดให้มีบริเวณเลี้ยงสุกรเป็นสัดส่วน และอยู่ห่าง
เขตที่ดินสาธารณะหรือที่ดินต่างเจ้าของและต้องมีที่ว่างเปล่าอันปราศจากหลังคาหรือสิ่งใดปกคลุมโดยรอบ
บริเวณเลี้ยงสัตว์นั้น ไม่น้อยกว่า ๒๐ เมตรทุกด้าน เว้นแต่ด้านที่มีแนวเขตติดต่อกันกับที่ดินของผู้ประกอบกิจการ
ประเภทเดียวกันให้ใช้หลักเกณฑ์ตามข้อ ๓.๓๖.๑.๑) โดยพิจารณาที่จำนวนการเลี้ยงสุกรที่มีจำนวนมากที่สุด
เป็นเกณฑ์ในการกำหนดขอบเขตระยะห่าง

๓.๓๖.๑.๔) สถานที่ประกอบกิจการเลี้ยงสุกรต้องตั้งอยู่บริเวณที่ไม่มีน้ำท่วมขัง

๓.๓๖.๒) หลักเกณฑ์เกี่ยวกับสุขลักษณะของโรงเรือนเลี้ยงสุกรและส่วนประกอบ

๓.๓๖.๒.๑) โรงเรือนเลี้ยงสุกรต้องเป็นอาคารเอกเทศ มั่นคงแข็งแรง

มีลักษณะเหมาะแก่การเลี้ยงสุกร ไม่มีการพักอาศัยหรือประกอบกิจการอื่นใด

๓.๓๖.๒.๒) โรงเรือนเลี้ยงสุกรต้องเป็นพื้นทำด้วยวัสดุแข็งแรง พื้นผิวเรียบ

ทำความสะอาดง่าย มีความลาดเอียงที่เหมาะสมให้น้ำหรือสิ่งปฏิกูลไหลลงทางระบายได้สะดวก

๓.๓๖.๒.๓) หลังคาทำด้วยวัสดุแข็งแรง มีความสูงจากพื้นที่เหมาะสม

และมีช่องทางให้แสงสว่างหรือแสงแดดส่องภายในอาคารอย่างทั่วถึง

๓.๓๖.๒.๔) โรงเรือนเลี้ยงสุกรต้องมีที่ขังและที่ปล่อยสุกรกว้างขวางเพียงพอ

คอกสุกรกันเป็นสัดส่วนเหมาะสมกับจำนวนสุกร ไม่ให้สุกรอยู่อย่างแออัด

๓.๓๖.๒.๕) โรงเรือนเลี้ยงสุกรต้องมีแสงสว่างเพียงพอ และมีการระบายอากาศดี

๓.๓๖.๒.๖) ถนนภายในสถานประกอบกิจการเลี้ยงสุกรต้องใช้วัสดุคงทน

มีความกว้างเหมาะสม สะดวกในการขนส่ง ลำเลียงอุปกรณ์ อาหารสุกร รวมทั้งผลผลิตเข้าและออก
ในสถานประกอบกิจการเลี้ยงสุกร

๓.๓๖.๒.๗) สถานที่เก็บอาหาร โรงผสมอาหาร ต้องจัดเป็นสัดส่วน

และถูกหลักสุขาภิบาล

๓.๓๖.๓) หลักเกณฑ์เกี่ยวกับสุขลักษณะของเครื่องมือ เครื่องใช้ อุปกรณ์ น้ำดื่ม น้ำใช้

๓.๓๖.๓.๑) อาหารที่ใช้เลี้ยงสุกร ต้องมีคุณภาพและมาตรฐานตามกฎหมาย

ว่าด้วยการควบคุมคุณภาพอาหารสัตว์

๓.๓๖.๓.๒) ควรมีสถานที่เก็บอาหารแยกเป็นสัดส่วน จัดให้เป็นระเบียบ

และมีการดูแลรักษาความสะอาดอย่างสม่ำเสมอ

๓.๓๖.๓.๓) .ต้องมีที่เก็บรักษาเครื่องมือ เครื่องใช้ อุปกรณ์ในการทำงาน

เป็นสัดส่วน

๓.๓๖.๓.๔) เครื่องมือ เครื่องใช้ และอุปกรณ์ รวมถึงสวิตช์และสายไฟต่าง ๆ

ต้องได้รับการบำรุงรักษาให้อยู่ในสภาพดี

๓.๓๖.๓.๕) ต้องจัดให้มีน้ำดื่มที่ได้คุณภาพตามมาตรฐานน้ำดื่มสำหรับบริการ

ผู้ปฏิบัติงานอย่างเพียงพอ ตั้งอยู่ในบริเวณที่แยกออกจากโรงเรือนเลี้ยงสุกร และลักษณะการจัดบริการน้ำดื่ม

ต้องไม่ก่อให้เกิดความสกปรกหรือการปนเปื้อน เช่น ใช้ระบบน้ำกด ใช้แก้วส่วนตัว ใช้แก้วกระดาษที่ใช้ครั้งเดียวแล้วทิ้ง ใช้แก้วส่วนกลางที่ใช้ดื่มเพียงครั้งเดียวแล้วนำไปล้างทำความสะอาดก่อนนำมาใช้ใหม่ หรือวิธีอื่น

๓.๗.๓.๖) ต้องจัดให้มีน้ำสะอาดได้มาตรฐาน และมีปริมาณเพียงพอ

กับปริมาณน้ำใช้ในแต่ละวัน

๓.๗.๓.๗) กรณีที่สถานประกอบการเลี้ยงสุกรผลิตน้ำใช้เอง

ต้องตรวจสอบดูแลคุณภาพน้ำดิบให้สะอาด ตรวจสอบระบบท่อน้ำและทำความสะอาดภาชนะเก็บกักน้ำอยู่เสมอ และปรับปรุงคุณภาพน้ำให้มีคุณภาพดีอยู่เสมอ

๓.๗.๔) หลักเกณฑ์เกี่ยวกับสุขอนามัยของผู้ปฏิบัติงาน

๓.๗.๔.๑) ผู้ปฏิบัติงานต้องมีสุขภาพแข็งแรง ไม่เป็นโรคติดต่อ

หรือโรคที่สังคมรังเกียจ โรคที่เกี่ยวข้องกับทางเดินอาหาร โรคทางเดินหายใจ หนองผื่น และบาดแผลติดเชื้อ หรือไม่เป็นพาหะนำโรคติดต่อ ได้แก่ วัณโรค อหิวาตกโรค ไข้รากสาดน้อย บิด สุกใส หัด คางทูม เรื้อน ไวรัสตับอักเสบบี โรคพยาธิ และโรคผิวหนังที่น่ารังเกียจ เป็นต้น หากผู้ปฏิบัติงานป่วยด้วยโรคดังกล่าว ต้องหยุดพักรักษาให้หาย

๓.๗.๔.๒) ผู้ปฏิบัติงานต้องได้รับการตรวจสุขภาพเป็นประจำทุกปี

๓.๗.๔.๓) ผู้ปฏิบัติงานควรได้รับการอบรมในเรื่องเกี่ยวกับสุขอนามัย

๓.๗.๔.๔) ผู้ปฏิบัติงานในฟาร์มจะต้องปฏิบัติตามนี้

(๑) ล้างทำความสะอาดมือทุกครั้งก่อนเข้าหรือออกจากฟาร์ม

และภายหลังออกจากห้องส้วมและจับต้องสิ่งปนเปื้อนต่าง ๆ

(๒) สวมใส่ชุดปฏิบัติงานที่สะอาดและเหมาะสมกับแต่ละกิจกรรมที่ปฏิบัติ

(๔) ในกรณีที่มีบาดแผล ต้องปิดแผลด้วยที่ปิดแผล

ถ้ามีบาดแผลที่มีบาดแผลต้องสวมถุงมือหรือปลอกนิ้วขณะปฏิบัติงาน

๓.๗.๕) หลักเกณฑ์เกี่ยวกับการจัดการน้ำเสีย มูลฝอย และสิ่งปฏิกูล

๓.๗.๕.๑) ต้องมีการบำบัดน้ำเสียที่ได้มาตรฐาน โดยใช้วิธีการบำบัดน้ำเสียที่

เหมาะสมทางระบายน้ำไม่อุดตัน

๓.๗.๕.๒) น้ำเสียที่ผ่านการบำบัดแล้วต้องมีการตรวจสอบคุณภาพน้ำทิ้ง

ให้ได้เกณฑ์ตามมาตรฐานน้ำทิ้ง ตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม ก่อนปล่อยออกสู่ภายนอกสถานประกอบการ

๓.๗.๕.๓) ต้องจัดให้มีภาชนะรองรับมูลฝอยที่ถูกหลักสุขาภิบาล เหมาะสม

และเพียงพอ

๓.๗.๕.๔) ต้องมีการรวบรวมมูลฝอยและนำไปกำจัดด้วยวิธีการฝัง

เผาอย่างถูกต้องตามหลักสุขาภิบาล และปฏิบัติตามข้อกำหนดของท้องถิ่นว่าด้วยการนั้น

๓.๗.๕.๕) ต้องทำความสะอาด กวาด ล้างพื้นโรงเรือนเลี้ยงสุกร และบริเวณโดยรอบโรงเรือนเลี้ยงสุกรให้สะอาดทุกวัน ต้องจัดให้มีที่กักเก็บมูลสัตว์โดยเฉพาะ เพื่อป้องกัน เหตุเดือดร้อนรำคาญอันเนื่องมาจากกลิ่นและไม่เป็นแหล่งเพาะพันธุ์สัตว์และแมลงพาหะนำโรค

๓.๗.๕.๖) ห้ามทิ้งมูลสุกรหรือมูลฝอยในที่ดินของตนเอง ที่สาธารณะ หรือแหล่งน้ำสาธารณะ

๓.๗.๕.๗) ต้องมีห้องน้ำห้องส้วมตามลักษณะและจำนวนที่กำหนดในกฎหมาย ว่าด้วยการควบคุมอาคารและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง และบำบัด หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลถูกต้องตามหลักสุขาภิบาล

๓.๗.๕.๘) ภายในห้องน้ำและห้องส้วมควรมีวัสดุอุปกรณ์ตามความจำเป็น และเหมาะสม

๓.๗.๕.๙) ต้องดูแลรักษาความสะอาดของห้องน้ำและห้องส้วมเป็นประจำ ทุกวันที่ปฏิบัติงาน

๓.๗.๖) หลักเกณฑ์เกี่ยวกับการจัดการแหล่งแพร่เชื้อโรค หรือสัตว์และแมลงพาหะนำโรค

๓.๗.๖.๑) ต้องป้องกันโรคติดต่อที่เกิดจากสัตว์ด้วยวิธีการที่เหมาะสมและถูกต้อง

๓.๗.๖.๒) การกำจัดซากสัตว์ให้ใช้วิธีเผา หรือฝังเพื่อป้องกันการเป็นแหล่ง เพาะพันธุ์ของสัตว์และแมลงพาหะนำโรค ดังนี้

(๑) การกำจัดซากสัตว์โดยการฝังต้องมีเนื้อที่เพียงพอ และอยู่ในบริเวณน้ำท่วมไม่ถึง โดยฝังซากลึกจากผิวดิน ไม่น้อยกว่า ๕๐ เซนติเมตร ใช้น้ำยาฆ่าเชื้อโรคที่เหมาะสม ทำการราดหรือโรยบนส่วนต่าง ๆ ของซากสัตว์จนทั่ว และกลบหลุมดิน

(๓) การกำจัดซากสัตว์โดยการเผาต้องมีสถานที่เผาหรือเตาเผา อยู่ในบริเวณที่เหมาะสมในการใช้เผาซากจนหมด การเผาต้องไม่ก่อให้เกิดมลพิษหรือเหตุรำคาญ

(๕) สถานที่กำจัดซากสัตว์ต้องห่างจากบริเวณอาคาร หรือโรงเรือนเลี้ยงสัตว์ อาคารสำนักงาน อาคารพักอาศัย

๓.๗.๖.๓) ต้องมีการควบคุมป้องกันสัตว์และแมลงพาหะนำโรคในฟาร์ม ไม่ให้มีจำนวนมากจนก่อให้เกิดความเสี่ยงในการแพร่เชื้อโรคติดต่อ หรือก่อเหตุเดือดร้อนรำคาญ ต่อผู้อยู่ในที่ใกล้เคียง

๓.๗.๖.๔) กรณีที่มีการระบาดของโรคติดต่อเกี่ยวกับสัตว์ในเขตพื้นที่ ต้องจัดให้มีวิธีการควบคุมป้องกันมิให้เกิดการปนเปื้อนของเชื้อโรคในสถานที่เลี้ยงสัตว์ ทั้งในตัวสัตว์ อาหาร น้ำใช้ คนเลี้ยงและสิ่งแวดล้อมอื่น ๆ

๓.๓/๓) หลักเกณฑ์เกี่ยวกับความปลอดภัย และการป้องกันเหตุรำคาญ

๓.๓/๓.๑) จัดให้มีห้องเก็บสารเคมี น้ำยาฆ่าเชื้อ หรือสิ่งของที่อาจก่อให้เกิดอันตรายหรืออัคคีภัยได้ง่ายโดยเฉพาะ ตามกฎหมายว่าด้วยวัตถุอันตรายและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

๓.๓/๓.๒) จัดให้มีห้องพยาบาลหรือชุดปฐมพยาบาลที่ครบรายการไว้ในสถานประกอบกิจการและพร้อมใช้งานได้ตลอดเวลา

๓.๓/๓.๓) ระดับเสียงในสถานประกอบการเลี้ยงสุกร ในเวลากลางวัน ต้องมีระดับเสียงเฉลี่ย ๘ ชั่วโมง ไม่เกิน ๙๐ เดซิเบล (เอ) ตามกฎหมายคุ้มครองแรงงาน

๓.๓/๓.๔) ระดับความเข้มข้นของก๊าซไฮโดรเจนและก๊าซแอมโมเนีย บริเวณคอกเลี้ยงสัตว์ต้องไม่เกินค่ามาตรฐานตามกฎหมายคุ้มครองแรงงาน

๓.๓/๓.๕) วิธีการตรวจวัดคุณภาพสิ่งแวดล้อมในสถานประกอบกิจการให้ใช้วิธีการตรวจวัดของหน่วยงานราชการไทย ในกรณีที่มีวิธีการตรวจวัดที่เป็นมาตรฐานกำหนดไว้ ให้ใช้วิธีการตรวจวัดที่ท้องถิ่นยอมรับ

๓.๓/๓.๖) การควบคุมป้องกันกิจกรรมต่าง ๆ ของสถานประกอบกิจการ มิให้มีกลิ่น น้ำเสีย เขม่าควัน เสียง ฝุ่น และความร้อน เป็นต้น ที่จะทำให้เกิดผลกระทบจนเป็นเหตุรำคาญหรือเป็นอันตรายต่อสุขภาพของคนงานและผู้อยู่อาศัยใกล้เคียง หรืออยู่ในเส้นทางการสัญจรของสถานประกอบกิจการ

๓.๘) การประกอบกิจการเลี้ยงสัตว์อื่น ๆ ตามข้อ ๕ (๒) ๒.๑) ๒.๑.๑) - ๒.๑.๑๓), ๒.๑.๑๖) และข้อ ๕ (๒) ๒.๒) ต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขทั่วไป ตามคำแนะนำของคณะกรรมการสาธารณสุข ตามมาตรา ๓๑ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้เทศบัญญัตินี้

๓.๙) ในกรณีที่มีเหตุควรสงสัยว่าสัตว์ที่เลี้ยงนั้นเป็นโรคอันอาจเป็นอันตรายแก่สุขภาพของบุคคลทั่วไป ให้เจ้าของสัตว์ แยก กักสัตว์นั้นไว้ต่างหาก และแจ้งให้เจ้าพนักงานท้องถิ่น หรือเจ้าพนักงานสาธารณสุขทราบ รวมถึงต้องแจ้งให้สัตวแพทย์ของหน่วยงานราชการทราบ และต้องปฏิบัติตามคำแนะนำโดยเคร่งครัด

๓.๑๐) เจ้าของสัตว์จะต้องควบคุมดูแลสัตว์ และสถานที่เลี้ยงสัตว์ของตน มิให้ก่อเหตุรำคาญแก่ผู้อื่น

ข้อ ๖ ในกรณีที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นพบสัตว์ในที่หรือทางสาธารณะอันเป็นการฝ่าฝืนข้อ ๕ โดยไม่ปรากฏเจ้าของ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจกักสัตว์ดังกล่าวไว้เป็นเวลาอย่างน้อยสามสิบวัน เมื่อพ้นกำหนดแล้วยังไม่มีผู้ใดมาแสดงหลักฐานการเป็นเจ้าของเพื่อรับสัตว์คืน ให้สัตว์นั้นตกเป็นของเทศบาลตำบลจอมทอง ถ้าการกักสัตว์ไว้ อาจก่อให้เกิดอันตรายแก่สัตว์นั้น หรือสัตว์อื่น หรือต้องเสียค่าใช้จ่ายสมควร เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะจัดการขายหรือขายทอดตลาดสัตว์นั้นตามควรแก่กรณีก่อนถึงกำหนดเวลา

ดังกล่าวก็ได้ เงินที่ได้จากการขายหรือขายทอดตลาดเมื่อได้หักค่าใช้จ่ายในการขายทอดตลาดและค่าเลี้ยงดูสัตว์แล้วให้เก็บรักษาไว้แทนสัตว์

ในกรณีที่ได้มีการขายหรือขายทอดตลาดสัตว์ตามวรรคหนึ่ง และเจ้าของสัตว์มาขอรับสัตว์คืนภายในกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่ง เจ้าของสัตว์ต้องเป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายสำหรับการเลี้ยงดูสัตว์ให้แก่เทศบาลตำบลจอมทอง ตามจำนวนที่ได้จ่ายจริงด้วย

ในกรณีที่ปรากฏว่าสัตว์ที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นพบนั้นเป็นโรคติดต่ออันอาจเป็นอันตรายต่อประชาชน ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจทำลายหรือจัดการตามที่เห็นสมควรได้

ข้อ ๓/ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจแต่งตั้งข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่น เพื่อให้ปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๔๔ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ในเขตอำนาจของเทศบาลตำบลจอมทอง ในเรื่องใดหรือทุกเรื่องก็ได้

ข้อ ๔ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามเทศบัญญัตินี้ต้องระวางโทษตามที่กำหนดไว้ในบทกำหนดโทษแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๕ ให้นายกเทศมนตรีตำบลจอมทอง รักษาการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกข้อบังคับ ประกาศ หรือคำสั่งเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่ 9 เดือน ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๘

(ลงชื่อ)

(นายอุดม คำวัน)

นายกเทศมนตรีตำบลจอมทอง

เห็นชอบ

(ลงชื่อ)

(นางสาวนิตยา พงษ์พานิช)

นายกอำเภอจอมทอง ปฏิบัติราชการแทน

ผู้ว่าราชการจังหวัดเชียงใหม่

แบบคำขอรับใบอนุญาต

เขียนที่ .....

วันที่ ..... เดือน..... พ.ศ.....

ข้าพเจ้า ..... อายุ..... ปี สัญชาติ .....
 อยู่บ้านเลขที่ ..... หมู่ที่ ..... ตรอก/ซอย ..... ถนน ..... แขวง/ตำบล .....
 เขต/อำเภอ ..... เทศบาล/สุขาภิบาล/อบต ..... จังหวัด .....
 หมายเลขโทรศัพท์ .....

ขอยื่นคำขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการ

( ) สถานที่จำหน่ายอาหารหรือสะสมอาหาร ประเภท .....
 โดยมีพื้นที่ประกอบการ ..... ตารางเมตร

( ) กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ประเภท .....
 ..... มีคนงาน ..... คน ใช้เครื่องจักรขนาด ..... แรงม้า

( ) กิจการตลาด ที่มีการจำหน่าย ..... (เป็นประจำ/เป็นครั้งคราว/ตามวันนัด)

( ) กิจการจำหน่ายสินค้าในที่/ทางสาธารณะสุข จำหน่ายสินค้าประเภท .....
 ณ บริเวณ ..... โดยวิธีการ .....

( ) กิจการรับทำการเก็บ ขนหรือกำจัดสิ่งปฏิกูลมูลฝอยโดยทำเป็นธุรกิจ ประเภท

☐ เก็บขนสิ่งปฏิกูลโดยมีแหล่งกำจัดที่ .....

☐ เก็บขนและกำจัดสิ่งปฏิกูล โดยมีระบบกำจัดอยู่ที่ .....

☐ เก็บขนมูลฝอย โดยมีแหล่งกำจัดที่ .....

☐ เก็บขนและกำจัดมูลฝอย โดยมีแหล่งกำจัดที่ .....

( ) กิจการอื่นๆ ตาม พรบ.การสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ ได้แก่.....

ต่อ (เจ้าพนักงานท้องถิ่น) ..... พร้อมคำขอนี้ ข้าพเจ้าได้แนบหลักฐานและเอกสารมา
 ด้วย ดังนี้คือ

๑) สำเนาบัตรประจำตัว ..... (ประชาชน/ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ)

๒) สำเนาทะเบียนบ้าน

๓) หลักฐานการอนุญาตตามกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง คือ

๓.๑ .....

๓.๒ .....

๔) .....

๕) .....

แผนผังแสดงที่ตั้งสถานประกอบการโดยสังเขป

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า ข้อความในแบบคำขอใบอนุญาตนี้เป็นความจริงทุกประการ

(ลงชื่อ) ..... ผู้ขอรับใบอนุญาต

(.....)

ความเห็นของเจ้าพนักงานสาธารณสุข

จากการตรวจสอบสถานประกอบการ

( ) เห็นสมควรอนุญาต และควรกำหนดเงื่อนไขดังนี้ .....

.....

.....

( ) เห็นควรไม่อนุญาต เพราะ .....

.....

(ลงชื่อ) ..... พนักงานเจ้าหน้าที่

(.....)

ตำแหน่ง ..... วันที่...../...../.....

คำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น

( ) อนุญาตให้ประกอบกิจการได้

( ) ไม่อนุญาตให้ประกอบกิจการ

(ลงชื่อ) ..... เจ้าพนักงานท้องถิ่น

(.....)

ตำแหน่ง ..... วันที่...../...../.....

แบบคำขอต่ออายุใบอนุญาต

เขียนที่ .....

วันที่ ..... เดือน..... พ.ศ.....

ข้าพเจ้า ..... อายุ..... ปี สัญชาติ .....
 อยู่บ้านเลขที่ ..... หมู่ที่ ..... ตรอก/ซอย ..... ถนน ..... แขวง/ตำบล .....
 เขต/อำเภอ ..... เทศบาล/สุขาภิบาล/อ.บ.ต. ....
 จังหวัด ..... หมายเลขโทรศัพท์ .....

ขอยื่นคำขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการประเภท .....
 ..... ตามใบอนุญาตเล่มที่ ..... เลขที่ ...../.....ออกให้เมื่อวันที่ .....
 เดือน ..... พ.ศ.....ต่อ (เจ้าพนักงานท้องถิ่น) .....

พร้อมคำขอนี้ ข้าพเจ้าได้แนบหลักฐานและเอกสารมาด้วย ดังนี้คือ

๑) สำเนาบัตรประจำตัว ..... (ประชาชน/ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ)

๒) สำเนาทะเบียนบ้าน

๓) หลักฐานการอนุญาตตามกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง คือ

๓.๑ .....

๓.๒ .....

๔) .....

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า ข้อความในแบบคำขอใบอนุญาตนี้เป็นความจริงทุกประการ

(ลงชื่อ) ..... ผู้ขอรับใบอนุญาต

(.....)

ความเห็นของเจ้าพนักงานสาธารณสุข

จากการตรวจสอบสถานประกอบการ

( ) เห็นสมควรอนุญาต

( ) เห็นควรไม่อนุญาต เพราะ .....

(ลงชื่อ) ..... พนักงานเจ้าหน้าที่

(.....)

ตำแหน่ง ..... วันที่...../...../.....

คำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น

( ) อนุญาต ให้ประกอบกิจการได้

( ) ไม่อนุญาตให้ประกอบกิจการ

(ลงชื่อ) .....

(.....)

ตำแหน่ง .....

วันที่...../...../.....

แบบใบอนุญาต

ประกอบกิจการ.....

เล่มที่.....เลขที่...../.....

(๑) เจ้าพนักงานท้องถิ่นอนุญาตให้.....สัญญาติ.....
อยู่บ้านเลขที่.....หมู่ที่.....ตำบล.....อำเภอ.....จังหวัด.....
หมายเลขโทรศัพท์.....

ชื่อสถานประกอบกิจการ.....ประเภท.....
ตั้งอยู่เลขที่.....หมู่ที่.....ตำบล.....อำเภอ.....จังหวัด.....
หมายเลขโทรศัพท์.....

เสียค่าธรรมเนียมปีละ.....บาท (.....) ตามใบเสร็จรับเงิน
เล่มที่.....เลขที่.....ลงวันที่.....

(๒) ผู้รับใบอนุญาตต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในข้อกำหนดของท้องถิ่น

(๓) หากปรากฏในภายหลังว่าการประกอบกิจการที่ได้รับอนุญาตนี้เป็นการขัดต่อกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง
โดยมีอาจแก้ไขได้ เจ้าพนักงานท้องถิ่นอาจพิจารณาให้เพิกถอนการอนุญาตนี้ได้

(๔) ผู้รับใบอนุญาตต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขเฉพาะดังต่อไปนี้ด้วย คือ

๔.๑) .....

๔.๒) .....

(๕) ใบอนุญาตฉบับนี้ออกให้เมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ. ....

(๖) ใบอนุญาตฉบับนี้สิ้นอายุวันที่.....เดือน.....พ.ศ. ....

(ลงชื่อ)

(.....)

ตำแหน่ง.....

เจ้าพนักงานท้องถิ่น

คำเตือน (๑) ผู้รับใบอนุญาตต้องแสดงใบอนุญาตนี้ไว้โดยเปิดเผยและเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ประกอบกิจการ
ตลอดเวลาที่ประกอบกิจการ หากฝ่าฝืนมีโทษปรับไม่เกิน ๕๐๐ บาท

(๒) หากประสงค์จะประกอบกิจการในปีต่อไปต้องยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ

(มีต่อด้านหลัง)

(ด้านหลัง)

รายการต่ออายุใบอนุญาตและเสียค่าธรรมเนียม

[illegible]

ประกาศเทศบาลตำบลจอมทอง

เรื่อง ประกาศใช้เทศบัญญัติเทศบาลตำบลจอมทอง เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์

พ.ศ. ๒๕๕๘

*****

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖๐ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึงฉบับปัจจุบัน เทศบาลมีอำนาจตราเทศบัญญัติโดยไม่ขัดหรือแย้งต่อกฎหมาย เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามหน้าที่ของเทศบาล หรือเมื่อมีกฎหมายบัญญัติให้เทศบาลตราเทศบัญญัติหรือให้อำนาจตราเทศบัญญัติ ดังนั้นเทศบาลตำบลจอมทองโดยความเห็นชอบสภาเทศบาลตำบลจอมทอง ในการประชุมสภาเทศบาลตำบลจอมทอง สมัยสามัญ สมัยวิสามัญ ประจำปี ๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๘ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๘ ได้ออกเทศบัญญัติเทศบาลตำบลจอมทอง เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๘

บัดนี้ อำเภोजอมทองได้อาศัยอำนาจตามมาตรา ๖๒ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึงฉบับปัจจุบัน และคำสั่งจังหวัดเชียงใหม่ ที่ ๔๓๙๑/๒๕๕๘ เรื่อง มอบอำนาจให้ปฏิบัติราชการแทนผู้ว่าราชการจังหวัดเชียงใหม่ ลงวันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๕๘ ได้พิจารณาอนุมัติและให้ความเห็นชอบแล้วตามความในหนังสืออำเภोजอมทอง ที่ ชม ๐๐๒๓.๗/๑๙๐๐ ลงวันที่ ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ เทศบาลตำบลจอมทองจึงขอประกาศใช้เทศบัญญัติดังกล่าวตั้งแต่วันที่นี้เป็นไป

จึงประกาศให้ทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๙ เดือน ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๘

ลงชื่อ

(นายอุดม คำวัน)

นายกเทศมนตรีตำบลจอมทอง